

Αντίδικος) ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The Royal Shakespeare Company (Stratford-upon-Avon, Ηνωμένο Βασίλειο).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση R 317/2009-1, και

— να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «ROYAL SHAKESPEARE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 32, 33 και 42

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Αιτών την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα/ο αιτών: κοινοτικό λεκτικό σήμα «RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY», για υπηρεσίες της κλάσεως 41, το καταχωρισθέν στο Ηνωμένο Βασίλειο εικονιστικό σήμα «RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY», για υπηρεσίες της κλάσεως 41, το μη καταχωρισθέν σήμα «ROYAL SHAKESPEARE COMPANY», το οποίο χρησιμοποιείται στις συναλλαγές στο Ηνωμένο Βασίλειο για διάφορες υπηρεσίες.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: απόρριψη του αιτήματος περί κηρύξεως της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως και, συνεπώς, κήρυξη της ακυρότητας του καταχωρισθέντος κοινοτικού σήματος, για το οποίο υποβλήθηκε η σχετική αίτηση

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, διότι το τμήμα προσφυγών κακώς έκρινε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Φεβρουαρίου 2010 — Victoria Sánchez κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-61/10)

(2010/C 100/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: N. Domínguez Varela, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αποφανθεί ότι η παράλειψη απαντήσεως εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην από 6 Οκτωβρίου 2009 έγγραφη αναφορά είναι αντίθετη προς το κοινοτικό δίκαιο και να υποχρεώσει τα εν λόγω θεσμικά όργανα να αποκαταστήσουν την παράλειψη αυτή.

Λόγοι ακυρώσεως

Ο προσφεύγων απηύθυνε στις 28 Αυγούστου 2008 αναφορά στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την ύπαρξη δικτύου διαφθοράς στην Ισπανία στους τομείς της κοινωνικής ασφαλίσεως και της δημόσιας υγείας. Στις 3 Μαΐου 2009 ο πρόεδρος της εν λόγω Επιτροπής του κοινοποίησε τη θέση της υποθέσεως του στο αρχείο.

Στις 6 Δεκεμβρίου 2009 ο προσφεύγων απηύθυνε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης έγγραφο οχλήσεως κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ. Με το έγγραφο αυτή ζητήσε:

— από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ακυρώσει την απόφαση του προέδρου της Επιτροπής Αναφορών που του κοινοποιήθηκε στις 3 Μαΐου 2009 και να διατάξει τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με τους όρους υπό τους οποίους εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση.

— από την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διεξαγάγει έρευνα σχετικά με τη διοίκηση της δικαιοσύνης στην Ισπανία.

Μην έχοντας λάβει απάντηση εντός της σχετικώς προβλεπόμενης προθεσμίας, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή λόγω παραλείψεως.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων υποστήριξε ότι προσβλήθηκαν τα θεμελιώδη δικαιώματά του της ισοότητας έναντι του νόμου, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, όπως επίσης και ότι οι προϋποθέσεις για την διαπίστωση της παραλείψεως των καθών οργάνων πληρούνται εν προκειμένω.

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/10)

(2010/C 100/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: J. Rodríguez Cárcamo)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 9270 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2009, με την οποία μειώθηκε η συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) που είχε χορηγηθεί αρχικά για το επιχειρησιακό πρόγραμμα Ανδαλουσία, Στόχος 1 (1994-1999), στην Ισπανία, κατ' εφαρμογή της απόφασης C(94) 3456, της 9ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΤΠΑ αριθ. 94.11.09.001),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο της Ισπανίας προσβάλλει, με την προσφυγή του, την παραπάνω αναφερόμενη απόφαση. Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον κράτος μέλος προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης:

- Παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988⁽¹⁾, καθόσον στην προσβαλλόμενη απόφαση χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος προέκτασης των στοιχείων, ενώ το εν λόγω άρθρο δεν προβλέπει τη δυνατότητα να προεκτείνονται οι παρατυπίες που διαπιστώνονται σε συγκεκριμένες δράσεις στο σύνολο των δράσεων που περιλαμβάνονται στα επιχειρησιακά προγράμματα που χρηματοδοτούνται με πόρους του ΕΤΠΑ. Η διόρθωση στην οποία προέβη η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει καμία νομική βάση, διότι οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με τις αμιγείς οικονομικές διορθώσεις στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, δεν παράγουν, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Απριλίου 2000 στην υπόθεση C-443/97, Ισπανία κατά Επιτροπής⁽²⁾, νομικά αποτελέσματα έναντι των κρατών μελών και διότι το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, αφορά μόνο τη μείωση της συνδρομής για την οποία έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη παρατυπίας, η

αρχή δε αυτή απαγορεύει την εφαρμογή διορθώσεων κατόπιν προέκτασης των στοιχείων.

- Επικουρικά, παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, σε συνδυασμό με το ισχύον άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας), διότι πραγματοποιήθηκε διόρθωση κατόπιν προέκτασης των στοιχείων, μολονότι δεν διαπιστώθηκε ανεπάρκεια του συστήματος διαχείρισης, ελέγχου ή επιθεώρησης σε σχέση με τις τροποποιημένες συμβάσεις, αφού τα διαχειριστικά όργανα εφάρμοσαν την ισπανική νομοθεσία, για την οποία το Δικαστήριο δεν έχει διαπιστώσει ότι αντιβαίνει στο δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, η τήρηση του εθνικού δικαίου από τις διαχειριστικές αρχές, έστω και αν η Επιτροπή διαπιστώνει την ύπαρξη συγκεκριμένων παρατυπιών ή παραβάσεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως έρεισμα για προέκταση των στοιχείων με το επιχείρημα ότι το σύστημα διαχείρισης είναι ανεπαρκές, εφόσον ούτε το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η νομοθεσία που εφαρμόζουν τα εν λόγω όργανα είναι αντίθετη προς το δικαίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε η Επιτροπή έχει ασκήσει προσφυγή κατά του κράτους μέλους βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

- Επικουρικά, παράβαση του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τον λόγο ότι το δείγμα που χρησιμοποιήθηκε για τη δημοσιονομική διόρθωση, κατόπιν της προέκτασης των στοιχείων, δεν ήταν αντιπροσωπευτικό. Η Επιτροπή διαμόρφωσε το δείγμα για την προέκταση των στοιχείων βασιζόμενη σε πολύ μικρό αριθμό σχεδίων (37 από 5 319), χωρίς να περιλάβει όλες τις βασικές πτυχές του επιχειρησιακού προγράμματος, αλλά περιέλαβε τις δαπάνες που είχαν αφαιρεθεί προηγουμένως οι ισπανικές αρχές και βασίστηκε στις δηλωθείσες δαπάνες και όχι στη χορηγηθείσα συνδρομή, εφάρμοσε δε ένα πρόγραμμα πληροφορικής του οποίου η αξιοπιστία υπολείπεται του 85 %. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το δείγμα δεν πληροί συνεπώς τις αναγκαίες προϋποθέσεις αντιπροσωπευτικότητας για να χρησιμεύσει ως βάση για την προέκταση των στοιχείων.

- Παραγραφή της δίωξης κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995⁽³⁾. Τέλος, κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, η ανακοίνωση προς τις ισπανικές αρχές σχετικά με την ύπαρξη παρατυπιών (που πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2004 και αφορούσε κατά το πλείστον παρατυπίες που είχαν τελεστεί κατά τα έτη 1997, 1998 και 1999) πρέπει να αποτελέσει το σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής των παρατυπιών αυτών, η οποία είναι τετραετής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 74, σ. 1).

⁽²⁾ Σύλλογή 2000, σ. I-2415.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).